PRANAV JOURNAL OF FINE ARTS
ISSN: 2582-9513

.

ஆலயவழிபாட்டில் அரியவகை இசைக்கருவிகள்

திரு அ.பிரபாகரன்

முன்னுரை :

“வேதங்களாட, மிக ஆகமம் ஆடக்

கீதங்களாடக் கிளரண்டமே மாடப்

éதங்களாடப் புவனம் முழுதுமாட

நாதங்கொண்டு ஆடினான் ஞானானந்தக் கூத்தே “

என்ற பாடல்வரிகளில் திருமூலர்நாதத்தை வடிவமாகக் கொண்டவன் இறைவன். நாதம் என்ற சொல்லுக்கு இன்னொலி, தலைவன் என்று பொருள். இவ்வுலகினை படைத்துக் காக்கும் இறைவன் தலைவனாகவும் இனிமையான இசை வடிவம் கொண்டவனாகவும் திகழ்கிறான். சிவபெருமான் கரத்தில் உடுக்கையும் , கலைமகள் சரஸ்வதியின் கரத்தில் வீணையும் ,கண்ணனின் கரத்தில் புல்லாங்குழலும் காணப்பட்டதால் , மனிதன் தான் வணங்கும் தெய்வத்துடன் கூடிய இசைக்கருவியையும் இணைத்தே வழிபடத் தொடங்கினான்.

ஆலயங்களில் நடைபெறும் éஜையின் வாயிலாக இசையின் மூன்று அம்சங்களான “ கீதம், வாத்தியம், நிருத்தியம் “போன்றவற்றின் சிறப்பினை இறைவனுக்காக அர்பணிக்கப் படுகிறது. மேலும் பதினாறு வகை உபச்சாரங்களில் கூட “ நிருத்தியம் சமர்ப்பயாமி , வாத்தியம் சமர்ப்பயாமி “ என கீதம், வாத்தியம், நிருத்தியம் ஆகிய மூன்றும் முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. இறைவனுக்கு நைவேத்யம் ,é, பழம் படைப்பது போல இசையும், நாட்டியமும் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

“இசையால் வசமாகா இதயம் எது

இறைவனே இசைவடிவம் எனும் போது…“

என்ற பக்திப்பாடல் வரிக்கேற்பஇசையே இறைவனுடைய வடிவம் எனத் தெரிந்து கொண்ட நமது முன்னோர்கள் இறைவனுக்கு வானுயர்ந்த கோபுரக் கோயில்கள் கட்டப்பட்டும் , பொன்னும் , மணியும் , பட்டுத்துணியும்; கொண்டு இறைவனை அலங்கரித்தும், நித்ய , பட்ச, மாத சம்வத்சர போன்ற உற்சவங்களை ஆடல் , பாடல் போன்ற கலை நிகழ்வோடும்;

ISSN: 2582-9513

,இசைக்கருவிகளோடும் இறைவனையும் இணைத்து வழிபட்டு வந்தனர். " கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்காதே " என்ற பழமொழிக்கேற்ப நமது முன்னோர்களும் ஆலயங்களைச் சுற்றியே வாழ்க்கையையும் வாழ்வாதரத்தையும் அமைத்துக் கொண்டார்கள்.குறிப்பாக இறைவழிபாட்டில் இசைக்கென இருக்கும் இடத்தை வேறு எதனைக் கொண்டும் நிரப்ப முடியாது என்பது தெளிவாகின்றது.

இறைவழிபாட்டில் இடம்பெறும் இசைக்கருவிகள் :

ஓத்து, நாகசுரம்,முகவீணை, திருச்சின்னம், எக்காளம், கொம்பு, நவுரி, கௌரிகாளம், புல்லாங்குழல், சங்கு, துத்தரி, பலிமத்தளம், கவணமத்தளம், சுத்தமத்தளம், தவில், பேரிகை, சந்திரப்பிறை, செண்டை, டக்க, டமாரம், டங்கி, டமவாத்தியம், டவண்டை, இடக்கை, ஜக்கி, ஜயபேரி, கனகதப்பட்டை, மிருதங்கம், முட்டு, நகார், பெரிய உடல், சின்ன உடல், தப்பு, திமிலை, வீரகண்டி, சேகண்டி, வான்கா, தக்கை, தாளம், பிரம்மதாளம், கைத்தாளம்,குழித்தாளம், மணி, கைமணி, கொத்துமணி, சேமக்கலம், கிடிகிட்டி, வீணை, கெத்து போன்ற இசைக்கருவிகள் இறைவழிபாட்டில் இடம் பெறுபவைகளாகும்.இவற்றில்ஒரு சில ஆலயங்களில் இடம் பெறும் சில இசைக்கருவிகள் பங்களிப்பை காண்போம்.

கெத்து :

கெத்து வாத்தியம் தோற்றத்தில் வீணை அல்லது தம்புராவைப் போல்இருந்தாலும் அமைப்பில் கோட்டு வாத்தியம் போலவும் மெட்டுக்கள் (மேளம்) இல்லாமலும் காணப்படுகிறது. இதில் வீணையின் சுரைக்காய்க்கு பதிலாக யாளிமுகத்தின் பகுதி கீழ்நோக்கி தாங்கியாகவும் மேல்நோக்கி யாளிமுகமாகவும் காணப்படுகிறது. தண்டியில் மேளங்கள் இல்லாமல் 4 வெள்ளித் தந்திகள் கட்டப்பட்டுள்ளது. மேலும் இதனை அடித்து வாசிக்க 2 குச்சிகளின் அடியில் வெங்கல வெண்டயங்கள் பொருத்தப்படுகிறது. தட்டும் போது சலங்கை ஒலியின் சத்தமும் வெங்கல நாதமும் இணைந்து புதுவிதமான இனிமையைக் கூட்டுகிறது. மிருதங்கத்தில் வாசிக்கப்படும் அனைத்து சொற்கட்டுக்களும் கெத்து வாத்தியத்தில் வாசிக்கப்படுவது மற்றொரு வகைச் சிறப்பு. கெத்து வாத்தியத்தை கிரு~;ணபாகவதர் (கி.பி.1803), சுப்பராம ஐயர் (கி.பி.1906) போன்றோர்கள் வாசிப்பதில் வல்லவர்களாய் திகழ்ந்துள்ளனர்.இது நரம்புக் கருவிகளில் அடித்து இசைக்கப்படும் தாளவாத்தியக் கருவியாகும்.

சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே திருக்கோவில்களின் வழிபாட்டில் " கெத்து" என்ற இசைக்கருவிமுக்கியம் வாய்ந்ததாக இருந்துள்ளது. புதுக்கோட்டை

மாவட்டம் திருப்பெருந்துறை ஆவுடையார் கோவிலில் உள்ள ஸ்ரீயோகாம்பிகை சந்நிதியில், மாலை நேரத்தில் நடைபெறும் ெஜையில் தினமும் கெத்து வாத்தியத்துடன் வீணையும் சேர்ந்து இசைக்கப்படுகிறது. இங்கு ஸ்ரீயோகாம்பிகை அம்மன் யோகநிலையில் இருப்பதாக வரலாறு.

தவண்டை :

தவண்டை வாத்தியம் தோற்றத்தில் உடுக்கையைப் போன்ற பெரிய தாளக்கருவி;.அதன் இருமுனைகள் விரிந்தும் இடைப்பகுதி சுருங்கியும் காணப்படுகிறது. உடல்பகுதி மரத்தால் ஆனது. இதனைக் குச்சியால் அடித்து வாசிக்கப்படுகிறது. அ~;டாதச வாத்தியங்களில் தவண்டையும் இடம்பெற்றுள்ளது. பெண் தெய்வங்களான மாரியம்மன், வெக்காளியம்மன் மற்றும் மீனாட்சியம்மன் கோவில்களில் தீச்சட்டி, குண்டமிறங்குதல் போன்ற நிகழ்வின் போது உக்கிரமூட்ட தவண்டை வாத்தியம் இசைக்கப்படுகிறது.

நடராஜர் நடனம் ஆடும் போது பிரம்மன் தாளம் வாசிக்க வி~;ணு தன்னுடைய முதுகெலும்பை உருவியெடுத்து தவண்டை வாசித்தார் என்பது வரலாறு. அதனால் நடராஜருக்கு உகுந்த இசைக்கருவி எனவும், வி~;ணுவோடும் தொடர்புடையதாக இருப்பதால் சில பெருமாள் கோவில்களிலும்; தவண்டை இசைக்கப்படுகிறது.

ஸ்ரீரங்கம் அரங்கநாதர், மதுரை மீனாட்சி கோவில்களில் இசைக்கப்படும் தவண்டை வெண்கலத்தால் ஆனது. ஸ்ரீரங்கப் பெருமாளுக்கு மங்கள ஆரத்தி செய்வதற்காக திரித்தட்டு எடுக்கும் வேளையில் சேமக்கலத்தோடு தவண்டையும் இசைக்கப்படுகிறது. இங்கு தவண்டைக்கு “வீரவண்டி” என்ற பெயர் உண்டு.மார்கழி; மாதம் நடைபெறும் எண்ணெய்க்காப்பு உற்சவத்தில் மீனாட்சியம்மனுக்கு தைலக்காப்பு போட்டு, தைலக்காப்பு முடியும் வரை பத்து நாட்கள் நாதஸ்வரத்தோடு தவண்டையும் இசைக்கப்படுகிறது.மதுரை அ~;டபாலகருக்கு எட்டுத்திசையிலும் பலிசாதம் படைக்கப்படும் போது தனிக்கருவியாகவே தவண்டை இசைக்கப்படுகிறது.குடந்தை சாரங்கபாணி, சக்கரபாணி, கும்பேஸ்வரர் கோவில்களில் தவண்டை இசைக்கப்படுகிறது. சாரங்கபாணி கொவிலில் சுவாமி புறப்பாடு முன் அறிவிப்பு செய்யும் வகையில் தவண்டை வாசிக்கப்படுவதால், இதனை “எச்சரிக்கை” என்று கூறுவதுண்டு.சில சிவன், வி~;ணு கோவில்களில் “சூலபாணி செல்வர்” உலாவின் போது தவண்டை வாசிக்கும் வழக்கம் இன்றும் நடைமுறையில் உள்ளது.

தக்கை :

இருமுகம் கொண்ட தோற்கருவியாக இருந்தாலும் ஒரு முகத்தில் மட்டுமே அரளிக்குச்சியால் அடித்து வாசிக்கப்படும், உடுக்கையை ஒத்த வடிவமைப்பாகவும், அதை

விட சற்று அளவில் பெரியதாகவும் இருபுறமும் விரிந்தும், இடைப்பகுதி சுருங்கிய உடலமைப்பைக் கொண்ட இசைக்கருவி “தக்கை” என்றழைக்கப்படுகிறது. பஞ்சமரபு என்னும் இசைநூல் தோற்கருவிகளை இருவகையாகப் பிரித்துஅரங்கக்கருவிகளை “அகமுழவு”என்றும்,வீதிக்கருவிகளை “புறமுழவு”என்றும்வகைப்படுத்துகிறது. ஆனால் “தக்கை” இரண்டுவகையிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

“கம்பலி உறுமை தக்கை கரடிகை
துடி வேய் கண்டை…“ (கம்பராமாயணம் - கம்பர்)

“தக்கை தண்ணுமை தாளம் வீணை
தகுணிச் சங்கினை சல்லரி….“ (திருமுறை -7, திருப்பைஞ்சீலி-சுந்தரர்)

“உழை இளிரி ஓசைபண் கெழுமப் பாடிச்
சச்சரி கொக்கரை தக்கை யோடு …”(திருமுறை-11,மூத்ததிருப்பதிகம்-
காரைக்காலம்மையார்)

போன்ற நூல்களில் “தக்கை” பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகிறது. மேலும் குறிஞ்சி நிலத் தலைவன் முருகனுக்கும், பாலை நிலத் தலைவி கொற்றவைக்கும் உகுந்த இசைக்கருவியாகவும் திகழ்கிறது.

ஸ்ரீரங்கம் ரங்கநாதர் கோவிலில் வைகுண்ட ஏகாதசி, கைசிக ஏகாதசி ஆகிய இரு தினங்களன்றும், பெருமாளுக்கு பகல்பத்து, ராப்பத்து ேஜையின் போதும், கருவறையிலிருந்து பெருமாள் வெளிப்பட்டு அரையர்கள் சேவிக்கும் போதும் தக்கை வாசிக்கப்படுகிறது. பெருமாளை சேவிக்க வரும் தேவதைகளை வரவேற்கவே தக்கை வாசிக்கப்படுகிறது என்பதும், தக்கையின் ஓசையில் பைரவர் மயங்கினார் என்பதும் வரலாறு. மேலும் கதை கூறும் நிகழ்வில் “தக்கை இராமாயணம்” என்ற கதைப்பாடல் வில்லுப்பாட்டில் சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

உடல் :

தோற்றத்தில் தவிலைப் போலவும்,சற்று அளவில் பெரியதாகவும், உடற்பகுதி பெருத்தும், ஓரங்கள் சுருங்கியும், அதன் இருமுகங்களிலும் ஒரே தோல் கொண்டு கட்டப்பட்ட தோற்கருவி உடல் என்றழைக்கப்படுகிறது. உடலில் இருபுறமும் அரளிக்குச்சி, குருவிக்கொம்புக்குச்சி கொண்டு வாசிக்கப்படுகிறது.தவிலின் இருமுகங்களிலும் வடந்தலை, இடந்தலை சிறிய அளவில் வேறுபாடு உண்டு. ஆனால் உடலில் வடந்தலை, இடந்தலை ஒரே அளவில் காணப்படுகிறது. தவிலுக்கு தாளக் கணக்கு உண்டு. ஆனால் உடலுக்கு ஜதிக் கணக்கை மட்டுமே கொண்டு இசைக்கப்படுகிறது. இலக்கண வரம்புகள் ஏதுமில்லை.

ISSN: 2582-9513

பெரிய உடல், சின்ன உடல், சன்ன உடல் என மூன்று வகை காணப்படுகிறது.

ஐந்து வகை திணைகளில் குறிஞ்சி நில மக்கள் பயன்படுத்திய துடி என்ற இசைக்கருவியின் மறுவடிவமே உடல் என்றும், இதனை “சிவகான வாத்தியம்” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.திருவண்ணமலை அண்ணாமலையார் வீதியுலா செல்வதை ஊர் மக்களுக்கு அறிவிக்கும் வகையில் 11 உடல் கொண்டு இசைக்கப்படுகிறது. இன்றும் நடைமுறையில் உள்ளது.சிதம்பரத்தில் பிச்சாடனர் வீதியுலாவிலும், ஐந்தாம் நாள் திருவிழாவில் தெருவடைத்தான் என்ற பெரும் சப்பரம் நின்று கிளம்பும் நேரத்திலும் உடல் இசைக்கப்படுகிறது.ஸ்ரீஏகாம்பரநாதர், குமரக்கோட்டம் முருகன் கோவில், மதுரை, உறையூர், திருவிடைமருதூர் ஆகிய சிவாலயங்களில் உடல் இசைக்கப்படுகிறது.காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீகாமட்சி, ஸ்ரீவரதராஜ பெருமாள் கோவிலில் உடல் இசைக்கருவி ஒரு முகத்திலும், சிவாலயங்களில் இருமுகத்திலும் வாசிக்கப் படுகிறது.

திமிலை :

அதிக சப்தத்தை எழுப்பும் இசைக் கருவிகளில் “திமிலை”யும் ஒன்று. திமில் என்றால் பேரொலி என்ற பொருள் உண்டு. இவை நன்கு முதிர்ந்த வரிக்க பலா மரத்திலிருந்து உருவாக்கப் பட்டு , தோற்றத்தில் நேரக்குடுவையைப் போன்று காணப்படுகிறது.இவ்விசைக்கருவி பற்றிய குறிப்புகளை திருமுறை, திருப்புகழ், கந்தபுராணம், கம்பராமாயணம் ஆகிய நூல்களில் காணமுடிகிறது.

“வெங்குரல் பம்பை கண்டை வியன்துடி
திமிலைத் தட்டி …….. “(திருமுறை-12 ,சேக்கிழார்)

“திமிலை கரடிகை பதலைச லரிதவில்
தமர முரசுகள் குடமுழ வொடுதுடி …”(திருப்புகழ் - அருணகிரிநாதர்)

“கும்பிகை திமிலை செண்டை குறடு
மாப்பேரி; கொட்டி…. “(கம்பராமாயணம்-கம்பர்)

பராந்தகச் சோழன் கால கல்வெட்டுக்களில் திருப்புள்ளமங்கை, ஆலந்துறை நாதர் கோவிலிலும், திருவிடைமருதூர் மருதப்பெருமாள் கோவிலிலும் திமிலை வாசிக்கும் பெண் சிற்பம் உள்ளது.கன்னியாகுமரி பகவதியம்மன், நாகர்கோவில் நாகராஜர் ஆலயம், சுசிந்திரம் தாணுமாலயன் கோவில், குமாரக்கோவில் குமரசாமிக்கோவில், பறக்கை மதுசூதனப் பெருமாள் கோவில் மற்றும் திருச்செந்தூர் முருகன் கோவில்கள் அனைத்திலும் தினசரி éஜையில் திமிலை இசைக்கப்படுகிறது.

PRANAV JOURNAL OF FINE ARTS
ISSN: 2582-9513

சுத்தமத்தளம் :

தோற்றத்தில் மிருதங்கத்தை போலவும், அளவில் அதைவிட பெரிதாகவும், நீளமாகவும், தபேலாவைப் போல அகலமான வெட்டுத்தட்டும், மிருதங்கத்தை விட அகலமான வலந்தளைப் பகுதியைக் கொண்ட சுருதி வார்க்காத மத்தளத் தோற்கருவியே சுத்தமத்தளம் என்றழைக்கப்படுகிறது. இக்கருவி ஒரு காலத்தில் தமிழர்களின் வழிபாட்டுச் சடங்குகளிலும், சுகதுக்கங்களிலும் நீங்கா இடம் பிடித்த வண்ணம் இருந்தது. இன்று ஒரு சில சிவாலயங்களில் மட்டுமே உயிர் வாழ்கிறது என்றால் மிகையாகாது.

திருவாரூர் ஸ்ரீதியாகராஜர் கோவில் பெருந்திருவிழாவில் சந்திரசேகரருக்கு தனித் திருவிழா நடைபெறும் நாளன்று சுவாமி பிரகார உலாவின் போது ஈசானியமூலையில் எழுந்தருளும். அப்போது“éத நிருத்தம்” என்ற நிகழ்வு நடைபெறும் நேரத்தில் வானத்தில் éதகணங்களெல்லாம் ஆடிப்பாடுவதாக நம்பிக்கை. அப்பொழுது பக்தர்கள் அனைவரும் அமைதியாக இருப்பார்கள். இந்நிலையில் éதகணங்களை உற்சாகப்படுத்துவதற்காக பாரசைவ முட்டுக்காரர் தலையில் முண்டாசுக் கட்டி அதன் மேல் சுத்தமத்தளத்தை வைத்து வானதிரும் படி வாசிப்பார்கள். சுவாமி உலா முடிந்து கருவறை திரும்பியவுடன் பரிவட்டம் கட்டி, பட்டு வழங்கி சுத்தமத்தளம் வாசித்தவருக்கு மரியாதை செய்யப்படுகிறது. இந்நிகழ்வு 18 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் இன்று வரை நடைபெறுகிறது. மற்றும் திருவந்திக்காப்பு, ஏனைய தீப ஆராதனைகளிலும் சுத்தமத்தளம் இசைக்கப்படுகிறது.

மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோவில் பெருந்திருவிழாக் காலத்தில் மாசி வீதிகளிலும், பிட்டுக்கு மண்சுமத்தல், கழுவேற்று திருவிளையாடலின் போதும், சிதம்பரம் நடராஜர் கோவில் சுவாமி புறப்பாட்டின் போதும் சுத்தமத்தளம் இசைக்கப்படுகிறது. மேலும் தலைமை சிவாச்சாரியார் இறந்து விட்டால் இடுகாடு வரை சுத்தமத்தளத்தை இசைத்துக் கொண்டே செல்வார்கள்.

குடமுழா :

ஐந்து முகங்கள் கொண்டும், அடிப்பக்கம் செம்பு அல்லது வெண்கலத்தாலும், மேற்பாகம் தோலினாலும் கட்டப்பட்ட இசைக்கருவி குடமுழா என்றழைக்கப்படுகிறது.இதனை பஞ்சமுக வாத்தியம், ஐம்முக முழவம், குடப்பஞ்சமுகி என்றும் அழைக்கின்றனர். அளவில் மிகப்பெரிய இசைக்கருவி என்பதால் இடம் விட்டு இடம் நகர்த்தும் வகையில் இரும்புச் சட்டங்களினுள் சக்கரம் பொறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

கி.பி 12 ஆம் நூற்றாண்டில் சோழர்காலத்தில்; சோழமண்டலத்தில் மட்டுமே குடமுழா தோன்றியதாகத் தெரிகிறது. குடமுழாவில்; காணும் ஐந்து முகங்களும் சிவபெருமானின்

ஐந்து முகங்களாகவே பார்க்கப்படுகிறது. சிவபெருமானின் நடனத்தின் போதுகுடமுழா இசைக்கும் நந்தி அல்லது கணங்களை கங்கைகொண்டசோழபுரம், திருப்புன்கூர், மேலப் பெரும்பள்ளம், கீழ்க்காட்டூர், திருப்பைஞ்சீலி, சீர்காழி மற்றும் தென் திருவாலங்காடு ஆகிய திருத்தலங்களின் சிற்பங்களில் காணமுடிகிறது.

“கொண்டணி சடையர் விடையினர் தேங்
கொடுகொட்டி குடமுழாக் கூடியுமுழவப்.. “(திருமுறை-1)
“கரடிகை வன்கை மென்தோல்
தமருகம் குடமுழா மொந்தை வாசித்..”(திருமுறை-11, காரைக்காலம்மையார்)
“கொக்கரை படகம் பேரி குடமுழாக்
கோம்பு காளந்…“(கந்தப்புராணம் , கச்சியப்பர்)

திருத்துறைப்பூண்டி பிறவி மருந்தீஸ்வரர் கோவில் சித்திரைப் பெருந்திருவிழாவின் போதும்,இளமுருகு உடனுறையும் அம்மையப்பர் சோமாஸ்கந்தர் வசந்த மண்டபம் எழுந்தருளும் போதும் குடமுழா இசைக்கப்படுகிறது. இங்குள்ள குடமுழாவை “சீகாருடையார் மல்லாண்டான் சோழக்கோனார்” தானமாக வழங்கியது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.திருவாரூர் ஸ்ரீதியாகராஜர் கோவிலில் வீதி சாத்தும் போதும், சோடச உபச்சாரபூஜையில் கண்ணாடி, கொடை, சாமரம், திருவாலட்டம் ஆகிய நான்கிற்கும் தனித்தனியாக தாள பேதங்களுடன் குடமுழா இசைக்கப்படுகிறது.

சேமக்கலம் :

சோமன் என்றால் சந்திரன் என்று பொருள். தூய வெண்கலத்தாலான முழு சந்திரனைப் போன்ற வட்டவடிவமான செகண்டியை சோமன்கலம் என்றழைத்தனர். காலப்போக்கில் இப்பெயர் மருவி சேமக்கலம் ஆனது. இடத்திற்கேற்றார் போல சேகண்டி, சவுண்டி, செகண்டை, செயகண்டி மற்றும் செயகண்டிகை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இவ்விசைக்கருவியை தேக்கு குச்சியினால் அடித்து வாசிக்கப்படுகிறது.

சிவனும் திருமாலும் ஒன்றே என்ற உயர்ந்த தத்துவத்தின் வழியாக, திருமாலுக்குரிய திருச்சங்கையும்,சிவனுக்குரிய சேமக்கலத்தையும் இணைந்தே இசைக்கிறார்கள்.ஸ்ரீரங்கம் ரங்கநாதப் பெருமாள் கருவறையிலிருந்து வெளிப்படும் நேரத்திலும்,8 ஆம் திருவிழா இராப்பத்து மற்றும் மாட்டுப் பொங்கல் அன்று நடைபெறும் குதிரை வையாளி திருவிழாவில்,உத்திர வீதியில நம் பெருமான் உலாவரும் போதும்தவண்டையுடன் சேமக்கலம் மட்டும் இசைக்கப்படுகிறது. திருவள்ளூர் வீரராகவர் கோவிலில் சுவாமி

ISSN: 2582-9513

புறப்பாடு முன்பு சேமக்கலம் இசைக்கப்படுகிறது.க காரைக்குடி செட்டிநாடு பகுதிகளில் நடைபெறும் காவடி éஜைகளின் போது சங்கும் சேமக்கலமும் இசைக்கப்படுகிறது. தஞ்சாவூர்-தொட்டியம்பட்டி நாயக்கர் சமூக இனத்தவர்கள் மார்கழி மாதம்,வீடு தோறும் சென்று சேமக்கலத்தை வாசித்தப்படி திருப்பாவை மற்றும் பெருமாள் பாடல்களை பாடுகிறார்கள். தஞ்சாவூர் கீழவாசல் பகுதியில் மார்கழி இரவில் சேமக்கலம் வாசிப்பது இன்றும் வழக்கத்தில் உள்ளது.

முடிவுரை :

இறையும் இசையும் ஒன்றே! இறைவன் இல்லாமல் இவ்வுலகம் இசைவதில்லை. நம் முன்னோர்கள் இறைவழிபாட்டில் இறைவனைக் கண்டார்கள் என்பதில் துளியும் ஐயமில்லை. அவர்கள் விட்டுச்சென்ற பாரம்பரிய இறைவழிபாடுகளையும், பாரம்பரிய இசைக்கருவிகளையும், ஆலயவழிபாடுகளில் ஆகம விதிமுறைகளில் ஆண்டவன் பாதங்களில் அளவில்லாத அர்ப்பணிப்பை காணிக்கை மலர்களாக்குவோம். “ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று”